

LENINA KAROĢS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJA PREIĻU RAJONA KOMITEJA UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOME LAIKKRAKSTS

IZNAK KOPŠ
1950. GADA 29. MARTA
Nr. 151 (5690)
22.
DECEMBRIS
OTRDIENA,
1987. GADS
Maksā 3 kap.

Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes sesija

Rajona izpildkomitejas sēžu zālē notika Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes sesija. Tajā apsprieda pilsētas izpildkomitejas darbu pārskatu, kā arī izskatīja uzdevumus sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanā 1988. gadam, Preiļu pilsētas attīstības plānu, pilsētas budžetu 1988. gadam, 1986. gada budžeta izpildi.

Par dienas kārtību iekļautajiem jautājumiem referēja Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs M. AGURJANOVŠ un Preiļu

pilsētas Tautas deputātu padomes plāna un budžeta pastāvīgās komisijas priekšsēdētāja M. SOLOVJOVA.

Referātu apspriešana piedalījās deputāti A. VILCĀNS, A. LAPUHA, E. JAKIMOVA, V. MIŅINS, J. EIDUKA, A. FJODOROVA un V. TOCKO.

Deputāti atzina par pareizu izpildkomitejas darbu pārskatu, kā arī apstiprināja pilsētas sociāli ekonomiskās attīstības plānu 1988. gadam un pilsētas budžetu 1988. gadam, apstiprināja 1986. gada budžeta izpildi.

Sesijas dalībnieki noklausījās pilsētas Tautas deputātu padomes deputātu pārskatus par deputāta pienākumu pildīšanu. Tos sniedza Preiļu pilsētas milicijas iecirkņa inspektors Romāns Melnis (vēlēšanu apgabals Nr. 1) un elektrotīklu rajona priekšnieks Pēteris Daukšts (vēlēšanu apgabals Nr. 10).

Sesijas darbā piedalījās rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs V. GERTMANIS, rajona izpildkomitejas finansu nodaļas vadītāja V. LI-MANE un citi atbildīgi darbinieki.

Tavu kuplu tīrumiņu!

● Ne jau visi lauki ir vienādi devīgi, ne visur vārvas ir pietiekami smagas. Taču katrā saimniecībā ir tīrumi, kas iepriecina ar patiesi bagātu ražu. Tā bija arī šoruden. Lūk, daži konkrēti piemēri.

Būs laba sēkla

● Kamēr lauki zem sniega klājiena atpūšas un gaida pavasari, cilvēkiem rūpju nepaliek mazāk. Ir jāgādā par to, lai zemē varētu kaisīt labas dīgstošas sēklas.

Ar sēklas sagatavošanu šogad labi veicas Dzeržinska kolhoza laudim. Nākamā pavasara tīrumiem šajā saimniecībā vajag 205 tonnas miežu un auzu. Lai graudi būtu tīri un spēcīgi, domāja jau rudenī, kad ražu no tīrumiem veda uz klētīm un kaltēm. Par to parūpējās kaltes meistars Pēteris Pastars. Bez viņa pieredzes klātos grūtāk, to atzīst arī saimniecības agronomi. Labi strādāja kaltes strādnieki Aloīzs Suneps un Jēkabs Utināns.

Un, lūk, ne nelabvēlīgie laika apstākļi, ne citi sarežģījumi nebija par iemeslu tam, ka grūti sarūpēt labu sēklu. Dzeržinska kolhozā no vajadzīgā sēklas daudzuma 96 procenti jau atbilst pirmajai un otrajai klasei. Tagad visas pūles veltītas ilggadīgajiem zālājiem, būs vajadzīgas sešas tonnas.

L. BIRZNIECE

Lauksaimniecības tehnikas remontēšanu un sagatavošanu patlaban sekmīgi veic Ļeņina kolhoza mehanizatori. Viņi nākamā gada pavasara sējai lauku iekonservēja lauksaimniecības mašīnas uzglabāšanai ziemas apstākļos, bez kavēšanās uzsāka 1988. gada lauku darbos nepieciešamās tehnikas un traktoru remontēšanu. Sekmes nodrošina daudz mehanizatoru čaklais veikums.

Pieredzes bagātie mehanizatori Jānis Ašenieks un Kornilijs Zaharovs jau izremontējuši visu uzticēto lauksaimniecības inventāru, beidz traktoru sagatavošanu darbam. Attēlā viņus redzam sarunā ar darbinicu vadītāju Anatoliju Mūrnieku (no labās). J. SILICKA foto

Ar gaišu prātu un zelta rokām

Jau divdesmit četrus gadus pēc paveiktiem lauku darbiem republikā tiek rīkoti kombainieru svētki. Šogad republikas agrorūpnieciskā komiteja tos organizēja 1. decembrī, godināja un apbalvoja sociālistiskās sacensības uzvarētājus. Bet paši svētku dalībnieki dalījās pieredzē un jaunākajās atziņās. Par pasākumu Latvijas televīzija bija sagatavojusi pārraidi, to nesen varējām noskatīties.

Trīs gadus sociālistiskās sacensības uzvarētāju rindās ir arī mūsu rajona kombainieris Georgijs Spūlis. Strādājot ar linu plūcāmo kombainu, 1984. gadā rezultāti viņam ļāva ierindoties otrajā vietā republikā, bet 1986. gadā un šoruden Spūlis ieguva pirmo vietu.

Pēdējos piecus gadus «Agrokimijas» rajona apvienības mehanizators plūca linus Dzeržinska kolhozā, bet pirms tam tikpat ilgi nostrādāja kolhozā «Dubna». Taču tas nav viss — lopbarības sagatavošanā un rudens aršanā Spūlis Dzeržinska kolhozā strādā jau gadus septiņus.

Par Georgiju daudzi saka: tas ir cilvēks ar pilnvērtīgu un veselīgu dzīvesveidu. Jā, gūst ne tikai sev, bet daudz dod arī sabiedrībai. 1962. gadā viņš beidza Vārkavas vidusskolu, kur ieguva arī kinomehāniķa profesiju. Bet pēc dienesta Padomju Armijā līdz 1973. gadam Georgijs strādāja «Lauktehnikas» rajona apvienībā par elektrīķi (amata prasme iegūta dienesta gados). Vēlāk trīs gadi aizvadīti automašīnu tehniskās diagnostikas stacijā.

1976. gadā «Lauktehnikā» noorganizēja mehanizācijas vienību, no kuras vēlāk iz-

Piecgades pirmrindnieki

veidoja «Agrokimiju». Kopš tā laika Georgijs Spūlis tur strādā par mehanizatoru. Viņa palīdzība ļoti nepieciešama Dzeržinska kolhozā, kas «Agrokimijai» ir šefības saimniecība. Vispirms lopbarības sagatavošana, tad ražas novākšana un linu plūcšana, bet vēlāk arī rudens aršana. Decembrī un janvārī Spūlis strādā meža darbos. Vissasprindīgāk ir vasarā, kad nav brīvdienas, kad aizņemtas agrās rīta un vēlās vakara stundas. Ģimēnē aug divi dēli. Valdis mācās 9., bet Aivars — 2. klasē. Viņiem tik ļoti gribas būt kopā ar tēvu, ka reizēm pat izsūruk jautājums: «Tēt, kad tu beidzot būsi mājās? No rīta aizei, mēs vēl guljam, vakarā atnāc — mēs jau gulam.» Tagad Valdis tēvam drošs palīgs. Jau divas sezonas kopā strādāja linu plūcot.

Neskatoties uz lielo aizņemību, Georgijs atrod laiku ģimenei, pietiek laika atpūtai, medībām, fotografēšanai. Viņš nepalaid garām izdevību ce-

lot, ir bijis Polijā un VDR, ekskursijās apciemota Uzbekija, Aizkarpati, Maskava, Ļeningrada. Visvairāk atmiņā tie braucieni, kur līdzās bijusi arī sieva Leontīne, uz kuras pleciem sezonas darbu laikā gulstas dubultas ģimenes rūpes. Georgijs daudz lasa, interesantas arvien liekas jaunākās atziņas mehanizācijas jomā. 1984. gadā neklātienē pabeigts Višķu sovhoztehnikums, iegūta tehnikas mehāniķa specialitāte.

Lai pie kāda darba ķertos, Georgijs Spūlis visur ir pirmrindnieks. Tiesa, ar to ir iemantoti arī skauģi, kuri saskata tikai nopelnīto naudu un godināšanu, bet neredz lielo darbu, neskaita aizņemības stundas, aizmirst atbildību par godīgi padarītu darbu.

Partija un valdība ir augstu novērtējusi Georgija Spūļa veikumu, 1986. gadā viņš apbalvots ar trešās pakāpes Darba Slavas ordeni.

Taču ne jau apbalvojumi ir galvenais. Ne mazāk svarīga ir cilvēku ciena par krietno darbu, paša izjustais gandarījums, ka strādā cilvēku labā. Un tad nelielas, ka darbs ir grūts, un arī nogurums aizmirstas un nelielie sevi manīti.

Visu labo īpašību aprakstu vēl varētu turpināt. Taču ir viena vēlēšanās, lai tādu cilvēku, kāds ir Georgijs Spūlis — ar gaišu prātu, augstu pienākuma aroziņu, zelta rokām un veselīgu dzīvesveidu, būtu vēl vairāk. Tad vieglāk būtu atrisināt arī daudzas sarežģītas situācijas.

V. RUTKOVSKA,
pirmrindas pieredzes speciāliste

Kvieši 'Mironovskaja-808' kolhozā «Sarkanā ausma» 13 hektāru platībā deva 61 centneru lielu iekulumu. Kolhozā «Krasnij Oktjabrj» iepriecināja 63 hektāri rudzu 'Culpan' — ievākti 60 centneri graudu no hektāra. Dzeržinska saimniecībā mieži 'Abava' (65 hektāri) deva gandrīz 49 centnerus graudu no hektāra. Gandrīz tikpat ražīgi bijuši mieži 'Ida' K. Marksa kolhozā, kur 10 hektāru platībā vidējā raža 47 centneri. Lai gan Aglonas padomju saimniecībā graudaugu vidējā ražība bija tikai 21,4 centneri no hektāra, rudzi 'Voshod-1' 40 hektāru platībā deva iekulumu 41,8 centneri. Auzas 'Selma' kolhozā «Sarkanā ausma» bija izaugušas tik kuplām skarām, ka no viena hektāra iekūla 56 centnerus (iesēti 35 hektāri). Arī rudzi 'Priekuļu' kolhozā «Sīlukalns» bija padevušies varen — 20 hektāros raža 52 centneri. Lūk, kas par kupliem tīrumiem!

Tikai divās saimniecībās, Raiņa kolhozā un agrofirmā «Krasnij Oktjabrj», šogad audzēja 'Potru'. Tā ir perspektīva agro miežu šķirne, kas atšķiras ar to, ka ir veldres izturīga, nogatavojušās vārvas nenolūzt. Arī graudi ir rupjāki nekā citām miežu šķirnēm (1 000 graudu svars sasniedz 46 gramus un vairāk). Abās saimniecībās 'Potra' bija iesēta piecu hektāru platībā. «Krasnij Oktjabrj» iekūla 49, bet Raiņa kolhozā 34,6 centnerus no hektāra. Republikas zemkopības un lauksaimniecības ekonomikas zinātniskās pētniecības institūta selekcijas un sēklkopības nodaļa nākamajam gadam rajonam ir iedalījusi 10 tannas 'Potras'. Jauno šķirni audzēt izteikušas vēlēšanos daudzas rajona saimniecības.

L. STRODE

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona saimniecībās (pēc RARA dispečerdienesta datiem)

Saimniecība	Izslaukts no govju decembra II dek.	+ salīdz. ar iepriekšējo dekad	+ salīdz. ar to pašu laiku 1986. gada	+ kilogramu no govju, salīdz. ar 1986. g.
«Krasnij Oktjabrj»	13,1	+0,4	+1,1	+178
Ļeņina	10,7	-0,1	+1,1	+91
«Nākotne»	8,4	-0,2	+0,6	+10
Aglonas p. s.	8,0	+0,5	+0,4	+40
«Zelta vārpa»	8,0	+0,2	—	-144
Rušonas p. s.	7,9	—	+0,2	-123
Kirova	7,8	-0,3	-0,2	-360
«Sarkanā ausma»	7,7	+0,1	+0,1	-110
M. Gorkija	7,7	+0,1	-0,3	-455
Raiņa	7,7	-0,5	-0,5	+195
«Rīts»	7,6	-0,3	+0,2	+41
«Dzintars»	7,4	-0,1	+0,2	+40
Oškalna	6,9	+0,2	+0,3	-286
Suvorova	6,9	+0,2	+0,2	+16
K. Marksa	6,7	-0,3	+0,5	+45
«Sīlukalns»	6,6	-0,2	-0,3	-50
«Vārkava»	6,3	+0,1	-0,6	-232
Dzeržinska	6,3	-0,2	-0,7	-93
Rudzātu p. s.	6,0	+0,3	-0,4	-63
«Dubna»	5,5	+0,1	-0,4	-293
RAJONA	7,9	—	+0,1	-80

● Celtniecība: problēmas un risinājums

Aizmugurei jābūt drošai

● Cik labi mēs strādājam gada pirmajos trijos ceturkšņos, tik slikti sokas darbi ceturtajā. Šādu neiepriecinošu secinājumu rajona celtniecības vadīšanas štāba sēdē, kura šogad notika pēdējo reizi, izdara rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks J. Desainis. Patiešām, arī šogad rajona būvlaukumos darbi norit nevienmērīgi, sa-
steigti, jo celtnieki vēl aizvien nav atteikušies no tādas sliktas tradīcijas kā šturmešana.

Kādi tad ir šī gada vienpadsmit mēnešu ilgā darba rezultāti? Rajonā kopumā celtniecības un montāžas darbu kopējuma plāns izpildīts par 102 procentiem (tikpat daudz paveikts arī pašu spēkiem), taču Preiļu SCO šie rādītāji sasniedz 99 procentus, Līvānu PMK — 96 procentus.

— Nebija normālu darba apstākļu, — štāba sēdē atklāti atzina SCO priekšsēdētājs N. Dorofejenko.

Tiesa, organizācija izpildīja dzīvokļu nodošanas programmu, pat vairāk — papildus ekspluatācijai gatavojas nodot 10 Līvānu EMBK ražotās mājas Lēnina kolhozā. Diemžēl nav pabeigti tādi pārejošie objekti kā govju ferma Suvorova kolhozā, telu novietne sovhozā «Rušona» un centralizētā remonta un tehniskā bāze M. Gorkija kolhozā. Kā apgūt ar materiāliem nenodrošinātos aptuveni 300 tūkstošus rubļu?

Starpsaimniecību celtniecības organizācija steidz darīt visu iespējamo, taču kalendārs jau rāda gada pēdējās dienas.

Kā izskaidrot nevienmērīgumu SCO darbā? No organizācijas vadītāja N. Dorofejenko teiktā var secināt: par parādniekiem lauku laudim viņi kļuvuši ne jau vienā stundā. Parādi krājušies pakāpeniski, visu gadu, līdz beidzot, gada ceturtajā ceturksnī, tie kļuvuši acīmredzami. Saprota, ka cementa nepietiekamība (martā un oktobrī), dzelzsbetona konstrukciju trūkums (piemēram, Suvorova kolhoza fermas būvei tās nav piegādātas vēl līdz pat

apskaužama kā, piemēram, Līvānu pārvietojamajā mehanizētājā kolonnā, kad tā atļāva nodedamajai objektā — 90 dzīvokļu mājā — izmēģināt jaunu, apvienības «Laukceltnieks» tehniskā centra izstrādātu metodi šuvju hermetizēšanā. Vai tas nav dīvaini, ka uzņēmies aizdrīvēt šīs

Celtniecības vadīšanas štābā

šai dienai) traucēja strādāt ritmiski. Ar augstāktāvošo orgānu telegrammām, ka «republikā šādu konstrukciju ražošana vēl nav organizēta», protams, nekā nav līdzēts.

Rodas vēl viens jautājums: «Vairbūt neviens nepamanīja, ka projekts paredz izmantot tādas konstrukcijas, kuras republikā neražo?» Nē, republikāniskā apvienība «Laukceltnieks» to zināja labi. Solīja saskaņot šo jautājumu ar citiem piegādātājiem. Diemžēl beigās sanāca tā, ka preiļiem jātiek galā pašu spēkiem un, meklējot vajadzīgās konstrukcijas, kā lūdzējiem jābraukā pa kaimiņrepublikām. Tieši «Laukceltnieks» vaihrojams arī pie tā, ka materiālu piegāde apgrūtināta būvobjektam, kurš atrodas M. Gorkija kolhozā.

Situācija gan šeit ir mazliet citāda: Daugavpils 10. dzelzsbetona rūpnīca pakļauta nevis «Laukceltniekam», bet gan Būvmateriālu rūpniecības ministrijai. Tātad, kā mēdz teikt, dažādiem resoriem dažādās interesēs. Jo vairāk tāpēc, ka SCO pagaidām nav iespējams tiešā ceļā noslēgt līgumus ar piegādātājiem. Tā nu iznāk, ka neviens tieši nav atbildīgs par to, lai būvobjektā ar materiāliem tiktu apgādāti vienmērīgi.

Bet kādam taču ir jāuzņemas atbildība par konkrēta rajona celtnieku darba apstākļiem. Citādi situācija var kļūt tikpat ne-

šuves ar penopolietānu, tehnoloģiskais centrs nespēja garantēt darbu kvalitāti? Metode izrādījās mazefektīva (ņemot vērā gaisa temperatūru darba procesā). To atzīst gan PMK speciālisti, gan tehniskā centra darbinieki. Diemžēl ne vieni, ne otri no stāvokļa neredz kaut cik reālu izeju. To, kādu secinājumu izdarīs valsts pieņemšanas komisija, var vienīgi minēt.

Kā štāba sēdē atzīmēja Līvānu PMK priekšnieks O. Bubnovskis, tā nav vienīgā problēma, ar kuru jāskaras organizācijai. Gads bija uzsākts sekmīgi, diemžēl... Caurulvadu trūkuma dēļ nebija iespējams ierīkot gāzes vadu. Naudas izteiksmē — minus 110 tūkstoši rubļu. Pasūtītāji (Līvānu eksperimentālā biokīmiskā rūpnīca un EMBK) novilcināja projekta un tāmes dokumentācijas izstrādi — nevarēja sākt attīrīšanas iekārtu un gāzesvadu ierīkošanu māju būves kombinātā. Nicgalē keramzīta ceha otrās kārtas celtniecībā bija jāveic projektā neparedzēti darbi par vairāk nekā 100 tūkstošiem rubļu. Līvānu 2. vidusskolas piebūves celtniecībā — par 80 tūkstošiem rubļu.

Diemžēl plusi nav spējuši dzēst minusus. Runa taču ir ne tik daudz par naudu, kā par nedēļām un mēnešiem. Vārdu sakot, par gada nogales tuvošanos. Pie tam šogad gandrīz visi topošie objekti jānodod ekspluatācijā.

Solis uz priekšu vai izrāviens?

● «Līdz dzīvojamās mājas nodošanai ekspluatācijā atlikušas ... dienas» — šādu uzrakstu nereti lasām būvlaukumos. Lakoniskajai informācijai ir aicinošs, mobilizējošs spēks, tā it kā nepieļauj nekādu iespēju atkāpties. Šeit, 90 dzīvokļu mājas būvlaukumā, kurš atrodas Līvānos, Lāčplēša ielā, šāda plakāta nav. Taču no tā nekā nemainās. Darba komisija objektu jau pieņēmusi, bet no tās līdz valsts komisijai — viens solis.

Solis vai izrāviens? Diemžēl šinī objektā darba tempi vairāk atbilst izrāvienam. Būvlaukumā, kā mēdz teikt, nav pat vietas, kur kļūstiem nokrist. Šeit plecu pie pleca strādā apmēram četrdesmit cilvēki — Līvānu PMK celtnieki, līgumstrādnieki, bet vakaros un brīvajās dienās — arī jauno dzīvokļu nākamie saimnieki. Dienās, kas atlikušas līdz objekta nodošanai, šāds darba ritms jau pierasts.

Tiesa, šo objektu saskaņā ar celtniecības normām un noteikumiem ekspluatācijā atļauts nodot arī nākamā gada februārī (ņemot vērā darbu milzīgo apjomu, objekta celtniecības termiņš pagarināts no 15 līdz 19 mēnešiem). Kāpēc tad šāda steiga? Domāju, lasītājiem jau pašiem kļūvis skaidrs, ar cik lielu nepacietību līvānieši gaida jaunus dzīvokļus. Tieši tādēļ darbi pēdējās dienās šeit rit tik saspringti.

Vai šis sasprindzinājums varēja būt mazāks? Droši vien, jā. To atzīst gan meistars Hermanis Sersts, gan brigadieris Levs Krivojs. Viņi labi atceras, kā steigušies veikt montāžas darbus un pabeiguši tos 10 dienas pirms termiņa. Diemžēl montāžas strādnieku pūlī celtniecības gaitu būtiski nepaātrināja. Jo rūpju lokā bija citi objekti — piebūve 2. vidusskolai un Nicgales keramzīta ceha otrā kārtā. Tāpēc nereti 90 dzīvokļu mājas būv-

PMK tehniskā bāze zināmā mērā gan ir nostiprināta, taču celtniecības un montāžas darbos iesaistīto strādnieku ir vidēji par 30 cilvēkiem mazāk nekā to paredz plāns. Sevišķi asi jūtams mūrnieku trūkums, jo vairāk tādēļ, ka celtnieki pakāpeniski pāriet pie 103. sērijas māju būvēšanas. Vērā jāņem arī tas, ka par mūrēšanas darbiem, rēķinot uz vienu kubikmetru, maksā tikai 3,5 rubļi, bet, būvējot saimnieciskā kārtā, tā sauktie haltūristi saņem divas vai pat trīs reizes vairāk. Izeja jāmeklē arī šeit. Kas to darīs? Vairbūt celtniecības vadīšanas rajona štābs? Turklāt izlems ne tikai jautājumus par kādas noteiktas kategorijas celtnieku darba apmaksu, bet sāks risināt arī daudzas citas problēmas, par kurām tiek runāts gandrīz vai katrā sēdē.

Šādu problēmu patiešām sākrājies daudz. Nemsim kaut vai Līvānu PMK. Kādēļ iznācis tā, ka šī organizācija jauno gadu sagaida praktiski bez iestrādes objekto? Kā liecina prognozes, tas pats būs arī 1989. gadā. Un vēl viena problēma, kura skar ne tikai PMK. Nākamā plāna (kaut arī tas vēl nav pilnīgi konkrēts) nodrošināšana ar projekta un tāmes dokumentāciju līdz šī gada beigām ir ļoti zemā līmenī — tikai 30 — 40 procenti. Bet pieteikumu iesniegšanas kampaņa 1988. gadam noslēdzās šī gada 1. novembrī. Iznāk, ka rajons nespēj aizstāvēt savas pozīcijas pat republikas, kur nu vēl Vissavienības resoros? Tādā gadījumā rodas jautājums: «Vai ir vērts laiku par laiku pulcēt kopā celtniecības organizāciju vadītājus tikai tāpēc vien, lai noklausītos viņu pārskatus? Un grūtsirdīgi nopūsties: ak vai, šis «Laukceltnieks»...»

Gan Preiļu SCO un Līvānu PMK, gan arī remontu un celtniecības iecirkņim un SPMK līdzjutība pašlaik vajadzīga vismazāk. Daudz svarīgāks ir reāls atbalsts. Jo — pirms sākt uzbrukumam jābūt drošiem par savu aizmuguri. Un pirmām kārtām par to jā rūpējas te, mūsu pašu rajonā.

I. KOROLOVA

Atzinīgi tiek vērtēts Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas mehanizācijas iecirkņa šofera Antona Putāna darbs. Celtniecības objektam (10 Līvānu mājiņas) Lēnina kolhozā viņš piegādā cementa javu no dzelzsbetona konstrukciju poligona Baškos. Lai celtnieki laikus būtu nodrošināti ar cementa javu, darba diena šoferim sākas jau pulksten 7.00 no rīta. Kā savus pienākumus viņš veic sekmīgi, liecina darbā veiktā atsauksmes: «Putāns strādā teicami!»

Antons Putāns Preiļu SCO šofera pienākumus veic divpadsmit gadus, viņš ir pirmās klases autovadītājs.

● ATTELĀ: Antons Putāns. J. ZANDES foto

Nododamajos objektos

laukumā strādāja labi ja divi trīs cilvēki.

Ilgas laiks pagāja, liekot grīdas. Jo projektā ieteiktais grīdu materiāls ir zem jebkuras kritikas. Bet strādāt ar perlitu prot tikai kvalificēti speciālisti. Diemžēl tādu pagaidām ir visai maz, jo Līvānu PMK šāda veida materiāls vēl ir jaunums. Arī pats grīdu liešanas process noritēja ar lielām grūtībām, jo traucēja iepriekš uzbūvētais keramzīts, bez kura pilnīgi varēja iztikt. Vajadzēja reiz par visām reizēm izlemt, kādas grīdas šajā 90 dzīvokļu mājā īsti likt.

Vai tad celtniekiem nesāp sirds, skatoties, kā daži no topošo dzīvokļu iemītniekiem lauž un met ārā ar tādām grūtībām ieklāto grīdas segumu, lai nomainītu to ar parastām koka skaidu plāksnēm? Neko darīt — savā mājā katrs pats sev saimnieks. Tikai mieru nedod jautājums: vai brīvprātīgo palīgu darba rezultāti neietekmēs pieņemšanas komisijas vērtējumu? Trīsdesmit dzīvokļu sekcijā dzīvokļi ierādīti Līvānu PMK celtniekiem, tā teikt, profesionāļiem, turpretī 60 dzīvokļu blokā apdarbus darbus pa vakariem veic cilvēki, kuri strādā EMBK vai būvmateriālu un konstrukciju kombinātā. Vienī šos darbus prot

un cenšas paveikt pēc iespējas labāk, toties citi strādā pēc principa: «Kaut nu ātrāk pienāktu jurgi». Sarunā ar strādniekiem izskanēja doma, ka šādu metodi objekta ātrākai pabeigšanai rezultātīvi var izmantot, būvējot saimnieciskā kārtā. Ja reiz šo metodi nolēmuši izmantot arī līgumdarbos, tad vajadzēja sada-

līt dzīvokļus daudz agrāk, nevis pašas oktobra beigās.

Sodiens kļuvis skaidrs arī tas, ka māju nāksies nodot ekspluatācijā bez starpbūves, kura savienotu šo objektu ar blakus esošo namu. To gan iespējams uzcelt arī nākamā gada sākumā. Taču mājas apkārtnē tā arī paliks neiekārtoja... Protams, ziemeļos šo jautājumu atrisināt nevar. Jo vairāk tādēļ, ka rudenī melnzemi nepieveda. Tomēr celtnieku uztrauc kas cits: labiekārtošanas darbus — plānots veikt ceturtajā ceturksnī, atvēlēti arī attiecīgi līdzekļi, taču, ja darbi nebūs veikti līdz šī gada beigām, nākamā gada sākumā nāksies strādāt par velti. Pie tam labiekārtošanas darbu apjoms ir pārāk palielināts: 2 200 rubļu mēnesī, rēķinot uz vienu strādājošo. Tādēļ meistaram ar brigadieriem jāliek visi prāti kopā, lai atrastu izeju no šīs situācijas, lai neatstātu cilvēkus bez algas. Jo darba tik lielā apjomā, kā plānots, nav.

Būvdarbi drīz būs pabeigti, taču jautājumi tā arī paliek neatrisināti. Kaut gan ar tāda rakstura problēmām nākas saskarties ne jau pirmoreiz.

I. IVANOVA

Ar pasta somu plecā

Divdesmit trīs gadi pastnieces darba gaitās. Tāds stāžs ir Vanagu sakaru nodaļas pastniecei Genovefai Gulbinskai. Cilvēkam, kurš kļuvis par savējo katrā lauku sētā. Kurš savu darbu veic apzinīgi un cītīgi. Un tas nav maz, jo avīzes, žurnālus, vēstules, telegrammas lauku cilvēks saņem savlaicīgi. Laikus tiek noformēta parakstīšanās uz periodisko presi, iedzīvotāji allaž gūst informāciju par jaunākajiem preses izdevumiem.

Genovefa Gulbinka ir Vanagu puses cilvēks. Apzinīga darba prasmi, dzīvesprieku smēlusi lauku sētā pie mazās Eglupītes, kura savus ūdeņus ievēl Dubnā pie Šķilteriem. Un kā strādīgam un sirsnīgam lauku cilvēkam viņai darbs iet no rokas rokā. Piecpadsmit gadu vecumā viņa sāka darba gaitas. Vanagu sakaru nodaļas vadītāja E. Liepiņa mudināta, mēģināja un prata būt vajadzīga katrā lauku sētā.

Ir gājuši gadi. Mūsu pastniecei ir sava ģimene. Aug divas meitas un divi dēli. Vecāka šogad beigs astoto klasi. Vasarās meitene liek plecos pasta somu un nebaidās piepaldzēt mā, Par ko viņa dienās kļūš, būtuiski. Galvenais, ka G. Gulbinka arī saviem bērniem māca lauku cilvēka darba mīlestību un stikstumu.

Tikai paviršam vērtējamam liksies, ka pastnieka darbs ir viegls. Mūsu pastnieces aprūpē ir 60 sētas. Ik dienas jāmēro vismaz astoņi kilometri. Pēdējos gados cilvēki pasūta daudz laikrakstu, žurnālu. Un, protams, vairs nevar būt runas, ka preses izdevumi lauku sētā ienākju ar nokavēšanos. Rēķinot vidēji uz vienu ģimeni, Vanagu puses laudis abonē piecus laikrakstu un žurnālu eksemplārus. Visvairāk lasa kolhoznieki Jānis Erglis, Bronislava Klimkāne, Andris Dzenis.

Laucos pastniekam ir grūts darbs. Piemēram, kolhozā «Dubna» pavasarī un rudenī ceļi ir ne izbraucami, ne izbrienami. Un nereti mūsu pastniecei nākas savu bērni atstāt mājās vai, ja malā, jo zirgs nav traktors, kur var vilkt ratus pa tehnikas izgāngoto ceļu. Ja vēl gadās lielāki sūtījumi, kuri jānogādā uz attālākām lauku sētām, tad soma ir pavisam smaga. Taču Genovefa Gulbinka nesūdzas. Jo katrs darbs prasa savas pūles.

Vienu gan gribētos, lai kolhozā «Dubna» apjaustu, proti — arī pasta zirgam vajag kārtīgu sienu un pilnu sili. Citādi iznāk tā, ka pēdējais ierindots otršķirīgajos, un pastniecei plāvumu tā iztikai ļauj sagādāt tikai tad, kad zālājs sāk dzeltēt un siena laiks jau beidzies.

Genovefa Gulbinka dzimtajā pusē ir savs cilvēks. Un dzīvo tos pašus priekus un rūpes, ko ikviens cits viņas novadnieks. Godīgi pilda savu darbu un par čakiem darba darītājiem audzina savus četrus bērņus.

A. RUDENS

Paldies!

Laikraksta «Leņina Karogs» šī gada 1. decembra numurā publicēta informācija «Varēja notikt traģēdija», kurā korespondente L. Kuzmina pastāstīja par gadījumu, kad nenosegta mazula tvertne gandrīz aizgāja bojā septiņus gadus vecs zēns.

Šis nelaimē nokļuvušais bija mans dēls Jeļenijs Toreiz, būdama ārkārtīgi uztraukusies, neiedomājot pajautāt, kurš tad paguva atsteigties palīgā.

Visu noskaidroju vēlāk: manu dēlu izglāba Līvānu kūdras fabrikas atslēdznieks Osvālds Eduarda d. Ziemeļis. Liels mātes paldies jums, labais cilvēks!

L. TODOSJEVA

Līvānos

Kultūras
iestādēsKlubu
dienas

Atvērto durvju dienas klubos. Šāda tradīcija iedibināta 1986. gadā. To izanalizējot, LPSR Kultūras ministrija izlēma, ka šādas dienas vajadzētu organizēt ik gadus 5. un 6. decembrī visā republikā un nosaukt tās par Klubu dienām.

Šim aicinājumam atsaucās arī mūsu rajona klubu darbinieki, ļaujot ieskatīties pašdarbības kolektīvu ikdienā, parādot mēģinājumu procesu, organizējot tematiskus un atpūtas pasākumus dažādu paņūžu laudim.

Pašdarbības kolektīvu mēģinājumus interesenti varēja vērot Preiļu rajona kultūras namā, Aglonā, Rožkalnos, Gailišos, Pelēcos, Saunā, Jersikā, Rožupē un citās vietās. Vairākas klubu iestādēs tika demonstrētas kinofilmas, piemēram, Rožupē, Stabulniekos un Gailišos.

Pašdarbnieku vakaru, diskotēkas bērniem un jauniešiem organizēja Aglonas kultūras nama darbinieki, šeit tika godināti arī pensionāri. Rožkalnos notika vārda došanas svētki, jauno ģimeņu vakars. Ģimeņu vakarā sava ciema laudis pulcināja arī Jersikas ciema klubu darbinieces.

Vanagos tika organizēts Daugavpils lauku kapelas koncerts ar tālāku dancosānu, notika ciema iedzīvotāju rokdarbu izstāde.

Stabulnieku kultūras namā pulcējās Dravnieku astogadīgās skolas audzēkņi, jauniešiem bija organizēta diskotēka, bet bērnu vecākiem skolotāji organizēja pārrunas par estētisko audzināšanu ģimenē. Atpūtas pasākumi bija organizēti arī Preiļu rajona kultūras namā, Līvānu stikla fabrikas klubā, Pelēcos, Rožupē un citur.

M. LIVDANE,
kultūras nodaļas vadītāja

Dažās
rindās

● Rēzeknē rajona korus pārstāvēja Jersikas, Līvānu kultūras nama un rajona skolotāju koris. Minētie kolektīvi zonas skatē izcīnīja trešo vietu.

● Preiļos notika rajona daļlasiņtāju skate. Labākos panākumus guva Dmitrijs Ivanovs no Stabulniekiem, Inga Austere no Rožupes, Lidija Mavrīniece no Aglonas un Astrīda Dambīte no Rožkalniem.

● Andreja Upīša 110. dzimšanas dienu atzīmēja rajona bibliotēkas. Visās kultūras iestādēs bija organizētas literatūras izstādes.

● Notika rajona klubu darbinieku seminārs. Par atpūtas sarīkojumu organizēšanu pieredzē dalījās Rēzeknes kultūras nama metodiskā kabineta vadītāja Alla Binduka. Par to, kā organizēt spēles bērniem Jaungada sarīkojumos stāstīja Leontīne Odrasola. Par Jaungada sarīkojumu norīkojumu stāstīja kinodirekcijas māksliniece Veronika Smane. Ar scenāriju veidošanu tiem iepazīstināja rajona kultūras nama metode Silvijā Kurtiņa, bet rajona bērnu bibliotēkas direktore Eleonora Greivule rosināja kultūras darbiniekus interesantu pasākumu organizēšanā bērniem, jo Jaunais gads vairs nav aiz kalniem.

V. RADIS

● Atturība — dzīves norma

Par skates—konkursa rezultātiem

Brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības rajona pirmorganizāciju skate parādīja mūsu darba plusus un minusus. Zūrijas komisijai bija grūti noteikt uzvarētājus, jo atturības kustība ir tikai sākusies. Pirmorganizāciju priekšsēdētājiem un aktīvistiem jāstrādā uz pašiniciatīvas pamata, ņemot vērā konkrēto situāciju, kāda ir uzņēmumā, saimniecībā. Nav arī vienotu rekomendāciju, kā organizēt šo darbu. Viens gan ir skaidrs — kolektīvos, kur ir stingra darba disciplīna, kur administrācija pietiekami augstu novērtē sabiedrisko organizāciju lomu, kur kolektīvi tiek risinātas darba disciplīnas, sadzīves un brīvā laika organizēšanas problēmas, rezultāti neizpaliek.

Kā pozitīvu piemēru gribu minēt Līvānu eksperimentālo biokīmisko rūpniecību. Atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas priekšsēdētāja Rita Melņikova rūpējas par mūsdienīgu uzskatāmo aģitāciju, kopā ar arodkomiteju un citām sabiedriskajām organizācijām rīko reidus, kuru laikā pārbauda darba disciplīnas ievērošanu, organizē atpūtu. Pirmorganizācijas rīkoti pasākumi ir iekļauti kopējā plānā.

Preiļu sakaru mezgla kolektīva ir skaitliskā ziņā vislielākā pirmorganizācija. Tas ir kolektīva vadītāja A. Slobodjera nopelnis. Neviens sadzīves normu pārkāpums šajā kolektīvā netiek atstāts bez ievēribas. Arī vērtēti sociālistiskās sacensības rezultātus, ņem vērā strādājošo sabiedrisko aktivitāti, darba disciplīnas ievērošanu. Sakarnieki cīnās par «Atturīga un veselīga dzīvesveida kolektīva» nosaukuma iegūšanu.

Nopietnu cīņu dzeršanas netikumam pietelcis Preiļu 21. PMK kolektīvs. Notiek reidi kopmītnēs, pirmorganizācijas biedriem arodkomiteja lēdala bezmaksas ceļazīmes ekskursijām.

Konkurss noslēdzies, lai gan atturības veicināšanas biedrības pirmorganizāciju darbība cīņā pret zūpību un alkoholismu turpinās. Par skates-konkursa uzvarētājiem kļuva Līvānu 1. vidusskolas, Vārkavas vidusskolas, Vanagu astogadīgās skolas atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas (priekšsēdētāji S. Šmite, A. Vilcāne, I. Smeltere).

Starp uzņēmumu kolektīviem visaugstāk novērtēti Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības pirmorganizācijas darbs (priekšsēdētāja R. Melņikova), starp kolhozu un padomju saimniecību pirmorganizācijām par uzvarētājiem atzīti kolhozu «Vārkava» un «Nākotne» sabiedriskie aktīvistī (priekšsēdētājs V. Vaivode un L. Borovska).

Par uzvarētāju atzīts arī Preiļu 21. PMK kolektīvs (arodkomitejas priekšsēdētāja G. Pauniņa).

Konkursa-skates zūrijas komisija atzīnīgi novērtēja Preiļu sakaru mezgla priekšnieka A. Slobodjera, agrofirms «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpniecības

direktora P. Zukuļa, Preiļu 24. ceļu remonta un būvniecības pārvaldes arodkomitejas priekšsēdētāja R. Višņevskas, Suvorova kolhoza priekšsēdētāja G. Kravovska, kolhoza «Rīts» un «Lauktechnikas» rajona apvienības arodkomiteju priekšsēdētāju A. Muižniece un O. Isajevas ieinteresētību, lai savos kolektīvos izskautu dzeršanas netikumu darba laikā, lai strādājošos rosinātu lietderīgi pavadīt brīvo laiku, lai radītu apstākļus atpūsties kopā ar ģimenēm, sportot, piedalīties interešu klubos.

Rajonā samazinājies traumatisma gadījumu skaits, pamazām veidojas sadzīves tradīcijas bez alkohola lietošanas. Te savu ieguldījumu dod arī rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības pirmorganizācijas un veselīga dzīvesveida propagandētāji.

Astodesmit pirmorganizācijās apvienojies 1401 biedrs. Pērn biedrībā iestājās 460, šogad par atturībniekiem kļuva 160 iedzīvotāji. No pirmorganizācijām izstājās 22 biedri, izslēgti — 4.

Atturības kustības organizēšanu savā aprūpē ņemusi arodkomitejas priekšsēdētāja G. Pauniņa.

Par to, lai dzeršana un alkoholisms netraucētu strādāt un dzīvot, enerģiski rūpējas agrofirms «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpniecība. Uzņēmuma laudis vieni no pirmajiem sāka cīņu par «Atturīga un veselīga dzīvesveida kolektīva» nosaukuma iegūšanu. Skates-konkursa gaitā vēlreiz pārliecinājāmies, ka atturības kustības organizēšanu stingri savās rokās tur uzņēmuma vadītājs P. Zukulis.

Bažas nerada Līvānu 1. vidusskolas pirmorganizācijas priekšsēdētāja S. Šmites prasme virzīt plašumā un dziļumā atturības

kustību starp pusaudžiem. Skolā izveidots metodiskais stūris «Mēs par veselīgu dzīvesveidu», darbojas aģitbrigāde. Notiek tematiski sarīkojumi, skolēni brauc ekskursijās uz bērnu namiem, skolā bieži vīsojas narkologi, atturības kluba «Gaisma» biedri.

Diemžēl mūsu ikdienā ir vēl daudz problēmu, neveiktu uzdevumu. Ir skaidrs, ka tās pirmorganizācijas, kur biedru skaits neliels, nespēj aktīvi cīnīties pret zūpību. Piemēram, Lēnina kolhoza biedrībā iestājušies 11, «Dubnā» — 10, «Zelta vārpā» — 12, M. Gorkija kolhoza — 12, padomju saimniecībā «Rušona» — 12 cilvēki. Interesi par atturības kustības izvērsanu pagal-

dām nejut rajona sadzīves palpojumu kombinātā, dzīvokļu saimniecības pārvaldē, Līvānu PMK kolektīvā. Bet ko lai saka par Dzerzīnska kolhozu, kur pirmorganizācija vispār nav nodibināta? Labi, ka mums rajonā ir tikai viens tāds kolektīvs.

Mums ir no kā mācīties, kā veidot tradīcijas skolu, uzņēmumu, saimniecību darba kolektīvos. Tikai jālemcās pārvērtēt savu attieksmi pret zūpību un alkoholismu.

J. EIDUKA,

rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības padomes atbildīgā sekretāre

Vissavienības seminārs Gorkijā

7. un 8. decembrī Gorkijā notika Vissavienības atturības klubu darba aktivizēšanas seminārs. Lielajā forumā piedalījās mūsu republikas delegācija. Latviju pārstāvēja trīs delegāti: republikas brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības instruktors I. Heidemanis, Rīgas pilsētas jauniešu atturības propagandas kluba «Modelis» pārstāve A. Zariņa un šo rindu autors — Līvānu pilsētas atturības kluba «Gaisma» vadītājs A. Naglis.

cīzi izteikta antialkoholiska darbība virzība.

Seminārā tika atzīmēts, ka lielāka uzmanība jāvelti jaunatnes atturības klubiem. Pieredzējušu pedagogu, medicīnas darbinieku, vēsturnieku vadībā jauno paaudzi var izaudzināt par pārliecinātiem atturībniekiem. Seminārā uzteica Rīgas 58. vidusskolas skolēnu atturības klubu «Sigma». Kā pozitīvs piemērs tika minēta arī Līvānu 1. vidusskolas un atturības kluba «Gaisma» sa-

darbība. Par atturības problēmām runāja un statistikas datus analizēja Pjehanova Maskavas Tautsaimniecības institūta katedras vadītājs, zinātņu doktors, profesors B. Isakovs. Profesors sacīja, ka alkohols mūsu zemē ik gadus rada zaudējumus no 150 līdz 250 miljardiem rubļu. Un tas ir pirmais valsts ekonomikas attīstības bremzētājs.

Par atturības klubu darbību domu apmaiņā piedalījās vairāk

nekā 40 delegātu. Arī es stāstīju par «Gaismas» sadarbību ar Līvānu 1. vidusskolu. Delegātos lielu interesi izraisīja tas, ar kādu mērāukļu atturīga dzīvesveida propagandai pieiet Līvānu 1. vidusskolas pedagogi. Pozitīvi tika vērtēta kluba sadarbība ar rajona brīvprātīgās atturības veicināšanas biedrības aktīvu.

Nopietni tika diskutēti par biedrības pārskatu un vēlēšanu sapulcēm pirmorganizācijās. Paškritiski jāanalizē veiktais darbs. Par pirmorganizāciju priekšsēdētājiem jāievēlē cilvēki, kuri ir gan pārliecināti atturībnieki, gan spēj aizstāvēt savu viedokli.

Tikšanās Gorkijā ar domu-biedriem no citām republikām un apgabaliem, saņemta informācija atstāja ļoti lielu iespaidu, un deva ierosmi nopietnāki sabiedriskajam darbam turpmāk.

A. NAGLIS,
Līvānu pilsētas atturības kluba «Gaisma» vadītājs

Visām nelaimēm ir sākums

Preiļu rajons zūpības un alkoholisma ziņā ieņem vienu no pirmajām vietām republikā. Dažu mēnešu darba laikā narkoloģiskajā dienestā palicis iespāids, ka stāvoklis ir samērā bēdīgs. Un ne tikai tādēļ, ka pie mums ir daudz slimnieku, kas sirgst ar hronisku alkoholismu (cik vēl ir tādu, kas to nav sapratuši). Ir ļoti liels alkoholisma psihoģenētiķu skaits. Visbīstamāk, ka liela daļa rajona iedzīvotāju uzskata, ka alkohola lietošana ir dzīves norma, it kā kultūras sastāvdaļa. Un narkoloģiskā palīdzība, viņuprāt, ir nepieciešama tikai tiem cilvēkiem, kuri nodzērušies līdz

surogātu lietošanai un nakšņo pažobēlēs. Gluži otrādi — narkoloģiskā palīdzība visvairāk nepieciešama cilvēkam, kurš tikko sācis dzert.

Palūkosimies, piemēram, uz mūsu rajona rūpniecības centru — Līvāniem. Ko mēs redzam pilsētas ielās? Praktiski katru dienu var satikt lereibušus cilvēkus. Gan svētdienās, gan darbdienās. Gluži nepatīkama aina paveras pilsētas centrālajā — Rīgas ielā. So ielu «rotā» garu garā rinda pēc alkoholiskajiem dzērieniem. Pa galvu, pa kaklu lauzdamies, pie dzērienu veikala durvīm cīnās strādīgie darba-

laudis, jaunatne. Un arī tādi, kuri vairs nespēj nostāvēt uz kājām. Viņi alkst iemalnīt nopelnīto pret dzidro indi. Rodas jautājums: «Val šādu Līvānu «piekto rūpniecību» nevajadzētu pārcelt no galvenās ielas uz nomali?» Vārbut, vajadzētu pat pārskatīt 17. veikala darbu.

Transports un alkohols nav savienojami. Un tomēr gandrīz katru mēnesi iereibušā stāvoklī tiek aizturēti aptuveni divdesmit autotransporta vadītāji. Vārbut mūsu rajona šoferi arī jau uzskata, ka transporta vadīšana iereibušā stāvoklī ir norma? Droši varu sacīt, ka turpmāk neviens

autotransporta vadīšanas gadījums alkohola reibumā no medicīniskā viedokļa netiks atstāts bez uzmanības.

Ar atturīgu dzīvesveidu radām pozitīvu piemēru jaunatnei. Atturoties no dzeršanas, samazinās profesionālās un sadzīves traumas, iespēja saslimt ar sirds un asinsvadu, gremošanas un elpošanas orgānu slimībām.

Ne narkoloģiskais dienests, ne tiesiskās kārtības sargāšanas orgāni, bet gan visa sabiedrība kopumā var radīt būtiskas izmaiņas zūpības un alkoholisma likvidēšanā. C. MAZULIS,
psihiatrs — narkologs

DOSAAF konference

Mīnāties uz vietas — tas nozīmē atpalikt

DOSAAF rajona organizācijas pārskata un vēlēšanu konference noritēja laikā, kad Padomju Armija un Jūras Kara Flote gatavojas atzīmēt nodibināšanas 70. gadskārtu. Šiem svētkiem gatavojas arī mūsu rajona dosaafieši. Svētku priekšvakarā palielinājies masu pasākumu skaits, uzlabojies militāri patriotiskās audzināšanas darbs skolās, jauniesaucamo sagatavošana dienestam armijā.

Pārskata un vēlēšanu konference — gan referāta, gan debatēs — tika runāts par to, ka iedzīvotāju (īpaši jauniešu) militāri patriotiskā audzināšana jāvirza vēl noteiktāk un dziļāk. Mūsu tautas vēsturē, ikdienā ir daudz spilgtu piemēru, kas apliecina padomju cilvēku Dzimtenes mīlestības, patriotisma jūtas. Lūk, šādā garā jāaudzina arī nākamā paaudze, jauniesaucamie, kuri gatavojas kļūt par Dzimtenes aizstāvjiem.

Kopā ar komjaunatnes rajona komiteju pirmorganizāciju priekšsēdētājiem jābūt iniciatoriem, lai jauniesaucamo auditorijās netrūktu interesantu un vērtīgu tikšanos ar kara un darba veterāniem, karavīriem — internacionālistiem. Starp mūsu rajona jauniešiem ir vairāki, kuri godīgi un cienīgi veica karavīra internacionālista pienākumu Afganistānā. Piemēram, Jūris Vilcāns (apbalvots ar Sarkanās Zvaigznes ordeni), Viktors Nikolajevs (apbalvots ar medaļu «Par droširdību»). Par varoņību, vīrišķību un patriotisma jūtām, ko dienesta laikā parādīja mūsu novadnieks Aleksandrs Skuratovs, viņš ieteikts apbalvošanai ar medaļu «Par kaujas nopelniem».

Ar šiem jaunajiem Dzimtenes patriotiem būs interesanti tikties ne tikai skolu jauniešiem, bet arī darba kolektīvos, komjauniešu sapulcēs, atpūtas sarīkojumos. DOSAAF rajona komitejai izveidojusies sadarbība ar rajona

tautas izglītības nodaļu, vispārīgizglītošajam vidusskolām, atsevišķu uzņēmumu un saimniecību, piemēram — Līvānu stikla fabrikas, eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, Leņina, Kirova kolhozu, kolektīviem. Pārskata ziņojumā DOSAAF rajona komitejas priekšsēdētājs L. Andžāns atzina, ka tiek strādāts ar tiem jauniešiem, kuri paši izrāda interesi, iniciatīvu, atsaucību. Vairums pirmorganizāciju biedru ir inerti, un viņus neviens īpaši nav mudinājis aktivizēties.

Militāri patriotiskā audzināšana prasa pastāvīgu meklējumu, jāprot sekot dzīvei, laikmetam, jāzina vēsture. Jāprot savas zināšanas nodot jauniešiem. Mūsu rajona dosaafiešiem zināmā mērā ir vērojama tieksme mīnāties uz vietas, brīžiem pat apstāties.

Protams, ir daudz grūtību, lai ievirzītu DOSAAF darbu vajadzīgajā gultnē, ir daudz problēmu, kas saistītas ar vājo materiālo bāzi. Taču tajās pirmorganizācijās, kur priekšsēdētājs ir enerģisks un domājošs cilvēks, virzās uz priekšu gan materiālā bāze, gan audzināšanas darbs.

DOSAAF rajona komitejai pagaidām nav atbilstošu telpu. Priekš nav kur organizēt tehnisko pulciņu un sekciju darbu. Pilsētnieki gaida, kad uzcelts pneimatisko šautuvi. Arī par šiem joprojām neatrisinātajiem jautājumiem konferencē bija nopietna saruna.

Atzinīgi tika vērtēta Riebiņu vidusskolas iniciatīva pie skolas uzbūvēt šautuvi. Uzteica kolhozu «Sarkanā ausma», Raiņa un Kirova kolhozus. Šīs saimniecības gādā par materiālās bāzes nostiprināšanu. Diemžēl ne uzņēmumi, ne saimniecības nevēlas kooperēties, lai izveidotu kopēju bāzi.

Pēdējos gados ir aktivizējies militāri tehnisko sporta veidu popularizēšana skolu un darba kolektīvos. Pozitīvs piemērs ir 58. Jaunaglonas profesionālā skola. Pateicoties direktora N. Leņonova un trenera V. Ancvera pūlēm, Jaunaglonas sportisti izveidojuši darbīgu motosekciju. Motosekcija darbojas arī Līvānu stikla fabrikā. Tehniskos sporta veidus attīsta padomju saimniecībā «Aglona», tiem sākuši pievērst uzmanību Suvorova kolhozā.

Savas iespējas neizmanto DOSAAF tehniskais sporta klubs Līvānos. Solījumi gan dzirdēti, ka darbs uzlabosies. Bet joprojām nejut interesi par «Zelta mopēda», figurālās vadišanas un citām sacensībām pusaudžiem. Pēdējos trijos gados tehniskais sporta klubs nav organizējis nevienas sacensības bērniem un pieaugušajiem. Aprobežojas tikai ar autovadītāju sagatavošanu. Tehniskā sporta kluba darbu konference novērtēja par neapmierinošu.

DOSAAF pārskata un vēlēšanu konference pieņēma lēmumu, kurš paredz aktivizēt visu pirmorganizāciju, rajona komitejas darbu gan jaunatnes militāri patriotiskajā audzināšanā, gan jauniesaucamo fiziskajā sagatavošanā. Turpmāk vēlma DOSAAF pirmorganizāciju ciešāka sadarbība ar komjaunatnes aktīvu, kara komisariātu, tautas izglītības nodaļu.

A. VELDRE

CT Jaungada dāvana

Televīzijas raidījums «Zilā uguntiņa», kurš radās jau tajā laikā, kad sāka ražot televizorus KBH — vienus no pirmajiem mūsu valstī, kļuvis par daudzu miljonu padomju televīzijas skatītāju iemīļotu programmu. Savas pastāvēšanas ilgajos gados «Zilā uguntiņa» vairākkārt izmainījies, ieguvusi jaunas formas. Īpaši populāra padomju cilvēku vidū bija Jaungada «Zilā uguntiņa». Pirms dažiem gadiem šī visu tik iecienītā raidījuma vietā Centrālā televīzija sāka piedāvāt skatītājiem svētku koncertu. Taču vienlaicīgi cilvēki, pošoties Jaungadam, turpina tautāt: «Kāda nu šoreiz būs «Uguntiņa?»»

Kas mūs, televīzijas skatītājus, gaida šinī Jaungada naktī, līdz kurai palikusi vairs tikai pusotra nedēļa? Skanēs gan populāras melodijas, gan būs pirmizrādes, kuras, cerams, iepriecinās gan lielus, gan mazus skatītājus. Jaungada svētku koncerts, kuru sagatavojusi Centrālās televīzijas Muzikālo programmu galvenās redakcijas izklaidējošo raidījumu nodaļa, būs bagāts ar klasisko mūziku, sniegs gandarījumu tautas mūzikas, baleta, parodiju, deju un estrādes cienītājiem.

Jaungada naktī televīzijas skatītāji tiksies ar daudziem iecienītiem mūsu valsts un ārzemju skatuves māksliniekiem. Izstrādājot «Zilās uguntiņas» scenāriju, Centrālā

televīzija ņēma vērā skatītāju ierosinājumus un viņu lūgumus tikties Jaungada naktī ar populāriem kino un teātra aktieriem, dziedātājiem, pa-

domju un ārzemju estrādes māksliniekiem. **ATELĀ:** uzstājas sporta deju ansambļa «Līderis» dalībnieki. **TASS** fotohronika

Redaktors V. PETROVS

TV VIĻŅA

22. decembris. 8.00 — Informatīvs raidījums «Labrīt!» 8.20 — Multiplikācijas filma. 8.40 — Padomju dziesmu koncerts. 9.05 — 01... 02... 03... 9.25 — TV — skolēniem. Mācieties runāt angliiski. 10.35 — Daba un mēs. 11.05 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Informatīva un skaitļošanas tehnika. 18.50 — Sodien — Enerģētiku diena. 19.35 — Kamermūzikas koncerts. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zinas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršotās starmetis». 21.50 — Mākslas filma «Līgava no Ziemeļiem». 23.05 — Zinas.

23. decembris. 8.00 — Informatīvais raidījums «Labrīt!» 8.20 — Koncerts. 9.00 — Multiplikācijas filma. 9.20 — Dejo Leokādija Askeļovičute. 10.00 — TV — skolēniem. Krievu valoda. 10.30 — Koncertfilma. 11.00 un 18.00 — Zinas. 18.15 — Tēlotājmāksla un ekoloģiskā audzināšana. 18.45 — Sahistiem. 19.15 — PSRS čempionāts rokabumbā vīriešiem. «Granīts» (Kauna) — GPI (Tbilisi). 2. puslaiks. 19.50 — Vissavienības turnīrs aulētiskajā vingrošanā. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zinas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršotās starmetis». 21.50 — Lietuvas kinostudijas mākslas filma «Mana mazā sleava». 23.10 — Zinas.

24. decembris. 8.00 — Informatīvais raidījums «Labrīt!» 8.20 — Folkloras ansambļa «Skandinieki» koncerts. 8.55 — Multiplikācijas filma. 9.15 — Lietuvas televīzijas koncertfilma «Grazina Apanavičute». 10.00 — No kultūras vēstures. J. Simonaites daiļrade. 10.30 — Sahistiem. 11.00 un 17.55 — Zinas. 18.10 — Pārkaršotās: pieredze un problēmas. 18.45 — Koncerts. 19.15 — PSRS čempionāts rokabumbā vīriešiem. «Granīts» (Kauna) — «Neva» (Leņingrada). 2. puslaiks. 19.50 — Lietuvas televīzijas dokumentālā filma. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas zinas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkaršotās starmetis». 21.50 — Televīzijas un radio pasts. 22.30 — Mākslas filmas «Divainās iaulības» 1. sērija. 23.40 — Zinas.

Aicina ceļot

DAUGAVPILS
CEĻOJUMU
UN EKSKURSIJU
BIROJS

piedāvā ceļazīmes ceļojumiem:

AR VILCIENU (grupām):

Leņingrada — no 21. līdz 26. janvārim (15 cilvēkiem); no 24. līdz 30. janvārim (30 cilvēkiem), no 11. līdz 16., no 20. līdz 22. februārim, no 4. līdz 6., no 26. līdz 28., no 28. līdz 30. martam.
Maskava — no 29. decembra līdz 4. janvārim (cena 96 rub., 15 ceļazīmes skolēniem).

Maskava — no 1. līdz 5. janvārim (skolēniem, 30 cilvēkiem); no 5. līdz 9. februārim, no 19. līdz 23. februārim, no 25. februāra līdz 2. martam (30 cilvēkiem), no 4. līdz 8., no 9. līdz 14., no 18. līdz 22. martam (30 cilvēkiem).

Kijeva — no 14. līdz 19. janvārim (30 cilvēkiem), no 11. līdz 16. februārim (30 cilvēkiem), no 10. līdz 15. martam (15 cilvēkiem), no 17. līdz 22. martam (30 cilvēkiem).

Vladimira — Suzdaļa — Gushrustaļnija — Bogolubova — no 21. līdz 27. februārim (30 cilvēkiem).

Aleksandrova — Zagorska — Pereslavļa — Maskava — no 10. līdz 15. martam (30 cilvēkiem).

Jaroslavlja — Kostroma — Rostova Velikaja — no 18. līdz 23. martam (30 cilvēkiem).
Lvova — no 10. līdz 15. martam (15 cilvēkiem).

AR LIDMASINU (grupām)

Odesa — no 29. februāra līdz 4. martam.

Baku — no 29. janvāra līdz 2. februārim.

Gori — Tbilisi — Mcheta — Borzomi — no 28. janvāra līdz 1. februārim, no 11. līdz 15. februārim, no 10. līdz 14. martam, no 7. līdz 11. aprīlim.

Kišineva — Odesa — no 18. līdz 22. janvārim.

Jalta — no 26. līdz 31. janvārim.

Sevastopole — no 1. līdz 5. februārim, no 4. līdz 8. aprīlim.

Almaata — no 16. līdz 20. martam, no 1. līdz 5. aprīlim.

Sevans — Erevāna — Garni

Geharda — no 5. līdz 10. martam.

Leņinakana — no 7. līdz 11. martam.

Soči — no 17. līdz 22. martam.

Dušanbe — no 18. līdz 23. aprīlim.

Sevastopole — Pjatigorska

— Esentuki — no 1. līdz 5. aprīlim.

Zeļznovodska — Pjatigorska

— Teberda — Dombajs — no 1. līdz 5. aprīlim.

Frunze — Isikula ezers —

no 28. aprīļa līdz 2. maijam.

Krasnojarska — Abakana —

no 21. līdz 25. aprīlim.

INDIVIDUĀLAS

Slēpošanas maršrutu cienītājiem — Suargomas aiza (Ziemeļkaukāzs) — 18 ceļazīmes.

AR AUTOBUSU

Minska — Hatīna — no 6. līdz 8. februārim, no 27. līdz 29. februārim, no 12. līdz 14. martam, no 30. aprīļa līdz 2. maijam.

Smoļenska — no 19. līdz 21. februārim, no 4. līdz 6. martam, no 1. līdz 3. aprīlim.

Bresta — no 5. līdz 8. februārim, no 4. līdz 7. martam.

Kijeva — Gomeļa — no 10. līdz 15. martam.

Zitomira — Vinņica — Kijeva

— no 17. līdz 22. martam.

Kaļiņgrada — Kuršu kāpas

— no 11. līdz 14. martam, no 1. līdz 4. aprīlim.

Leņingrada — no 1. līdz 4. aprīlim, no 3. līdz 7. aprīlim,

no 8. līdz 11. aprīlim.

Palanga — Klaipēda — Liepāja — no 15. līdz 19. aprīlim.

Ekskursijas pa Leņingradas piepilsētas piliem — no 29. aprīļa līdz 2. maijam.

Sauļi — Traķi — Tituvena

— no 15. līdz 17. aprīlim.

Kauna — Traķi — Viļņa —

no 14. līdz 15. februārim, no 13. līdz 14. martam, no 10. līdz 11. aprīlim.

Vitebska — Polocka — no 14. līdz 15. februārim, no 20. līdz 21. martam, no 10. līdz 11. aprīlim.

Puškina Kalni (Mihailovska, Trigorska, Svjatogorskas klostēris) — no 7. līdz 8. februārim, no 6. līdz 7. martam, no 13. līdz 14. martam.

Ceļazīmes cenā ierēķināti arī izdevumi par pārtiku, apmešanās vietām, transportu un ekskursiju pakalpojumiem.

Pieņem pieteikumus no organizācijām, skolām, tehnikumiem uz vienas dienas braucieniem pa maršruti: Rīga, Sigulda, Rundāle, Kauna, Viļņa, Traķi, Panevēža, Sauļi, Anikšči, Polocka — Novopolocka, Krāslava — Sauleskalns (vizināšanās ar slēpēm).

Ceļazīmes var iegādāties Daugavpilī, 228400. 5. augusta ielā 25. Telefons ekskursijām ar lidmašīnu un autobusu — 26206, ar vilcīnu — 26503.

Līdzjūtības

Klusa paliek māja, sēta,

Klusa tēva istabiņa.

Nav vairs tēva mīlo soļu.

Nav vairs tēva padomiņa.

(T. dz.)

Skumju brīdi esam kopā ar

Janīnu Zaharovu, no TEVA at-

vadoties.

Ikdienas pieprasījuma preču

tirdzniecības apvienības kole-

ktīvs

Par mīļu sirdi, čaklām rokām

Tev vieglas smiltis, māmuli!

(J. Osmanis)

Izsakām līdzjūtību Pēterim

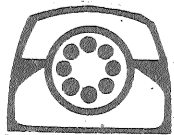
Pelšam, uz mūžu no MĀTES at-

vadoties.

Kaimiņi

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNĀ: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 966 eks. (latv. val., 9 949 eks., krievu val. 4 017 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.

Indekss 68169.

Pas. 1731.